

κι' ἀρού σφιγγε τὸ γῆρας ὡς εἶδος καμινέτο
φαντάσου πᾶς τὰ νεύματα τί θνάσαι, Περικλίτο.

Βλέπω περιπολίας και στρατιᾶν γαρόντων
Συλλόγου τεκταινόντων.

Ἴδού μας πλησιάζου μετὰ βοῆς μεγάλης
και μάτια ὅτι σκοτάδι γυαλλίζου σὺν τῆς γάτας,
ὄγκους κρυφῶν ἔγγραφων βασταζου ὑπὸ μάλης,
βίβλους τοῦ Κομφουικου και τῆς Μαχαβαράτας.

Ἄλῆρ μπαλιέρ μου λίνω, ἕφι μπαλιέρ τοῦ λίω,
και τοὺς κυτῶ και κλαίω,
Σωστὸ γηροκομῆτο, γίροι κι' ἰδῶ κι' ἔκλι,
πῆσαν και τὸν Καμπίτη, ποὺ τοῦκαφα λιθάνι....
προχθὲς μῆς ὅτ'α Παλάτιε, μετὰ πόρα φυλακῆ,
και βίβλιται σὺν πρῶτα κανίνας δὲν τοῦ κανέαι.

Τὸ παν. ὅτ'ὸν κόσμον χλείω
κι' ὁ νόμος ἀπηνός,
μὲ ὅτ' ἀχυρα κανεῖ
φύλλους ἔς μὴ γυρεῖ.

Μέγας χορὸς Γερόντων τὰ Λοιδθια πνεόντων.

(Καίτοι γίροι σὺν τοῦ Φαούστ εἰς τὴν αἰθουσαν προβάλλου
και κουβαριασμένοι ψέλλου.)

Χάχα χάχα, χίχι χίχι,
ὁ καθῆς μας ξεροθῆαι
μὲ τὸ χέρι ὅτ'ὸν ταμπάκο,
μὲ τὸ πόδι μῆς ὅτ'ὸ λάρκο.

Τρέξ' ἡ μύτη μας ποτάμι,
και σαλεύει τὸ κορμί
σὺν ἀδύνατο καλάμι
ὅτ'ὸν ἀνέμων τὴν δρμη.

Ὅλοι σωματόται ποῦροι,
ὅτ'ὸν ὄικο μας ὄμιλο
τὸν κουτὸ και τὸν καμπόρη
δώστε φλασκόμηλο,
μήπως τοῦτο τὸν ἰσάτνη
κι' ἀπὸ κρύου δὲν πεθάνη.

Τριψέται μας στήθη κι' ὄμιος
μήπως ἔτσιναγλιαντήσου,
φίρτε μας και νοσοκόμους
γιὰ νὰ μᾶς νοσοκομήσου.

Σούτ, μὴ μάθουν τὸνομά μας,
κι' ἔχετε γιὰ σύνθημά μας
σπληναις, ἄντερο, φλησκουῖ,
κανθαρίδα και μαντζουῖ.

(Ἐνθ' τοιαῦτα τραγουδοῦν τὰ λειψανα τῶν πόνων
προβαίνει γίρων πολὺς ὄκακοσιων χρόνων,
κι' ἔξαρφ' ἀποκαλύπτεται καταμασητῆς τῆς σάλας
ὁ γίρων Μανουσάλας.)

Ὁ Φασ.— Βοῆ καλῶς τὸν Μανουσάλα
μῆς ὅτ'ὸν κόκκινη τὴν σάλα.
Κύττα χρόνια, κύττα γένημα, τὸν ἀρχαίον ἀρχαίτης,
βρυκολάκισαι και τοῦτες γιὰ νὰ γίγη σωματόται.
Ἐπισήμως Πρέσιδρον σας τὸν Βρυκολάκα κηρύττω,
καθαίρω τὸν γίρο-Μῆλα, ζήτ' ὁ Μανουσάλας, ζήτω.

Κύττα κύττα, Περικλή μου, πῶς ὄργη ὅτ'ὸ σπητικό μας
βρυκολάκων ἔσπηρη τρέχα...
μορασί τοὺς καραμίλαις τῆς ἀλτίας και τῆς γόμας
γιὰ νὰ πάθουν τὸν βῆχα,
και προτοῦ νὰ τὰ ταῖτσουσι κι' ἐπιστρίων εἰς τὸν τάρον
τὴν ἀνάγνωσι ν' ἀκούσου σωματοκίτων ἔγγραφων.

(Αὐτὰ τοῦ λέγει, κι' ἔγγραφα συμβολικὰ διαβάσει,
ποῦ γύνουσι δηλητήρια τῆς κόρης τοῦ Βοργία,
κι' ὁ Περικλῆς σιγὰ σιγὰ τὴν λάμπα καταβάσει
κι' ἀπλόνεται τριγύρω νῦξ ὡς εἶδος Βαλπουργία.)

Ἐγγραφα συμβολικὰ κι' ἐν πολλοῖς τρομακτικὰ.

Ὁ Φασ.— Ἄλι σας και μάλι σας,
πίτρα ὅτ'ὸ κεφάλι σας,
και πολὺ τὸ χάλι σας.

Μῆλας, μῆλο ὀτῆ μηλιῆ,
οἰσκούλα κι' ἀπῆγαισι,
μπακαλιέρος σπορδαῖο
και κουκία μὲ ρήγανη.

Στόπ' ἀμίλιτο, κουγγῶ,
και παραμυθῶ χέρι,
Ἄν-Πιτοῦ, Μαντάμ Ἄγγω,
μαυροκόκκινου πιπίρι.

Μελετάτε μελετάτε τὴν φιλόσορον ἀγίλην,
τὴν διάνοιαν τῶν ὄντων κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην,
τὴν ὄντοτητα τῆς ὄλης,
τὸ ποικίλον ἐν ποικίλοις,
τὸν ἰπῆγιον Ἀρτέλιον και τὸν ἐν τοῖς οὐρανῶσι...
κλειστέαι καλά τὴν πόρτα γιὰ νὰ μὴν ἰθῆ κανεῖσι.

Μελετάτε τὴν καθ' ὄλην και τὴν κατὰ νοῦν Ἑλλάδα,
τὸν Μπερτόλοδο, τὴν Μαρκόλα, τοῦ Γαῖδαρου τὴν φολῆδα,
τὸν τοῦ Κρούσου Ροβινῶνα, τὴν πιστὴ τὴν Γενόβερα,
τὴν κοντοῖνα, τὸ σακμῶνι, τὸ πικίτο και τὴν πρέρα.
Φωταῖνας ἰδίται Πύλας, μετὰ και τῆς Σταγκουῖ τὴν Κίρρο,
μαντζουράνα ὅτ'ὸ κατῶ νὰ σ' ἰδᾶγκωνα ὅτ'ὸ σβίρο.

Σύλλογος νεκρῶν σκαλιέρων
και καταστρεφῶν κι' ὄλεθρων,
ταραμάς και πακαρούνα, φάρμα κόκκινη ὅτῆ γάλα,
σακαράκλαις ἀλειμμέναις μετὰ γλαυροῖ τῆς βεδουρας,
και θοράταις κηρόδραις μετὰ τῆς Λευθρίας τὸ γάλα,
ποῦναι θρεπτικὸ γιὰ ἄλιγους σὺν κι' ἔκλινο τῆς γαῖδουρας.